

РЕШЕНИЕ

№ 5836

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4675** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община (СО) срещу решение от 29.03.2021г. по НАХД № 17194/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № СФИ19-РД29-28/24.09.2019г., издадено от заместник – кмет на СО. С НП на [фирма] била наложена имуществена санкция в размер 300лв. на основание чл.36, ал.1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (Наредбата), за нарушение на чл.4, ал.1 от същата Наредба. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В допълнение следва да се посочи, че административните органи следва да упражняват правомощията си, в това число контролните, както съобразно общия принцип, прогласен в чл.6, ал.1 АПК, така и съобразно целта, прогласена в чл.1, ал.2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Целта на този специален закон, приложим и спрямо дейността на санкционираното дружество, е да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея от държавните органи и от органите на местното самоуправление. В случая на търговеца е наложена санкция за това, че не е заявил работното време на обекта в районната администрация по местонахождението му. Същият обект е част от друг такъв, за който не се твърди да не е заявено работно време. Ето защо, ако е намирал, че за обекта на дружеството е необходимо отделно заявяване на работно време, административнонаказващият орган в изпълнение на горепосочените си задължения по закон е следвало да укаже на търговеца в подходящ срок да заяви работното време на обекта в районната администрация, съгласно изискването на чл.4, ал.1 от Наредбата. Административнонаказателното производство не може да има за самоцел налагане на санкция, а такава следва да бъде прилагана при липса на друга подходяща алтернатива за отстраняване на несъответствието на дейността с приложимата нормативна уредба.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на ответника за разноски. Възнаграждението за юрисконсулт съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.03.2021г. по НАХД № 17194/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.
ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.